

o to, zda, jsa přítomen, měl na odpor proti udělení příklepu býti tázán, dopadá i tento předpoklad, neboť, i když se spolek při dražbě za koupěchtivého nepřihlásil a nepodával, ježto byl hypotekárním věřitelem na prodáváných nemovitostech a o dražbě vyrozuměn býti měl a také byl, patřil k těm, kdož na odpor proti příklepu podle § 182 ex. ř. (§§ 171 až 173 ex. ř.) tázáni býti měli. Jde ještě o to, zdali, an a pokud rekurs byl podán pro vady podle § 184 ex. ř., měl spolek právo k rekursu, an odporem při dražebním stání vady ty neuplatňoval. (§ 187 první odstavec, třetí věta ex. ř.). Podle zprávy soudce řídícího dražbu, udělen byl příklep ihned po pěti minutách po podání dovolací rekurentky, aniž předcházelo poučení o odporu a aniž přítomní byli na odpor tázáni, tedy bez vyčkání odporu, takže jest říci, že možnosti podati odpor ani nebylo. Podati odpor po udělení příklepu nemělo právní význam (sb. n. s. 9196) nehledě k tomu, že to podle vylíčení soudce, řídícího dražbu, pro nepokoj a vřavu po příklepu ani dobře nebylo možno. Nelze proto spolku ani pokud jde o vady podle § 184 ex. ř., z důvodu, že nepodal odpor, upříti právo k rekursu.

Ve věci samé rekursní soud, vyhověv rekursu Záloženského a spořitelního spolku a zrušiv příklep udělený dovolací rekurentce, rozhodl správně. Rekursní soud omezil se na to, že příklep neodpovídá dražebním podmínkám. (§ 184 čís. 6, pokud se týče § 187 ex. ř. první odstavec druhá věta, druhý případ). Že tato vada tu jest, jest správné. Dražební podmínky jsou základem dražby, podávání a příklepu (§§ 146, 162, 170 čís. 3, 177, 178, 180 čtvrtý odstavec, 184 čís. 6 ex. ř.). Podle pravoplatně stanovených dražebních podmínek měla se konati dražba několika (sedmi) knihovních těles. Bylo proto vyvolati a prodávati sedm nemovitostí, a to každou zvlášť. Všechny nemovitosti byly však vyvolány společně a za jednotné podání příklepnuty. To sice vyloučeno nebylo (výnos min. sprav. ze dne 9. června 1902 čís. 6062/2), avšak předpokladem toho bylo, že dražební podmínky byly v tom smyslu po předchozím řízení podle § 162 ex. ř. změněny nebo že všechny v tomto § uvedené osoby s tím souhlasily. Dražební podmínky v řečeném smyslu změněny nebyly a souhlas nebyl prokázán. Neměly tudíž nemovitosti býti společně a jednotně prodány a příklep neměl býti udělen. Nebylo řádným postupem, usnesl-li se soudce dražbu řídící na návrh dovolací rekurentky jako vymáhající věritelky teprve při dražebním stání na společné dražbě všech nemovitostí a usnesením tím původní, pravoplatně stanovené dražební podmínky nepozbyly platnosti a závaznosti. Opačné stanovisko dovolací rekurentky jest mylné. Jednotný příklep všech prodáváných nemovitostí za jednotné nejvyšší podání, neodpovídaje dražebním podmínkám, udělen byl neprávem (§ 184 čís. 6 a 187 první odstavec, druhá věta ex. ř.), pročez rekursní soud, zrušiv jej z tohoto důvodu, aniž se již zabýval dalšími námitkami, nepochybil.

Čís. 11423.

Byla-li zapsána firma společnosti s r. o. na základě usnesení valné hromady v určitém jazykovém pořadí (napřed česky, potom německy),

lze žádati o zápis v obráceném pořadí (napřed německy, potom česky) jen na základě příslušného usnesení valné hromady společnosti.

(Rozh. ze dne 25. února 1932, R II 19/32.)

Na základě usnesení valné hromady společníků ze dne 25. března 1930 byla zapsána firma společnosti s r. o. napřed v jazyku českém, pak v jazyku německém. Opověď firmy, by byla napřed zapsána v jazyku německém, potom v jazyku českém, rejstříkový soud vrátil, ježto jde o změnu znění firmy, pročež jest předložiti usnesení valné hromady společníků v tomto směru. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** Stížnosti nelze přiznati oprávnění. Neboť na základě usnesení valné hromady společníků ze dne 22. března 1930 byla zapsána změna znění firmy »Společnost pro stavbu potrubí a přístrojů s r. o. v B.« a německy »Gesellschaft für Rohrleitungen und Apparatbau m. b. H. in B.«. Žádá-li nyní společnost, aby bylo zapsáno znění firmy obráceně, t. j. napřed německy a pak česky, jest tuto změnu pokládati za změnu stanov, takže jest k ní zapotřebí usnesení valné hromady společníků.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o souhlasná usnesení soudů nižších stolic, jež lze napadati podle § 46 zákona o základních ustanoveních soudního řízení nesporného jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Nejvyšší soud přezkoumav spisy neshledal, že tu jsou tyto zákonné předpoklady. Rozpor se spisy vidí stěžovatelka v tvrzení rekursního soudu, že její žádost o změnu pořadí jest pokládati za změnu stanov. Tu však jde o právní úsudek rekursního soudu, nikoliv o skutkový předpoklad. Základem pro zápis do obchodního rejstříku mohla býti jen společenská smlouva, a to i co do pořadí jednotlivých částí ustanovení o znění firmy, ačkoliv toto pořadí výslovně stanoveno nebylo (§§ 4, 9, 11, 49 a 51 zákona o společnostech s ručením obmezeným čís. 58/06). Rejstříkový soud nebyl tedy oprávněn změnit toto pořadí bez příslušného usnesení valné hromady. Stěžovatelka sama neuvádí, kterému zákonnému ustanovení se napadené usnesení přičítá. Ani výtky nezákonnosti není proto opodstatněna a dovolací rekurs musil se minouti s úspěchem.

Čís. 11424.

O povolení prozatímního opatření k zajištění nároku podle § 168 obč. zák. přísluší rozhodovati nespornému soudci, u něhož řízení ve věci hlavní jest již zahájeno.

Byla-li pohledávka, jež má býti zajištěna prozatímním opatřením, ohroženou stranou jako žalovanou uplatněna ve sporu jako vzájemná